

РЕШЕНИЕ

№ 6219

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5763** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. А. М., подадена срещу Решение от 05.04.2023 г., постановено по НАХД № 411/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и се представлява от адв. Х.. Иска се касационната жалба да бъде уважена.

Ответникът – началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от

оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-022629/07.11.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на касатора са наложени следните административни наказания:

1. на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП;
2. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 19.08.2022 г., около 10:40 ч. по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]А. А. М. като водач на лек автомобил „Ш. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] поради недостатъчен контрол върху МПС при маневра обратен завой става причина и участник в ПТП с индивидуално електрическо превозно средство (тротинетка) Xiaomi Mi 365 Pro, управлявано от В. В. Д.. В резултат на процесното ПТП по тротинетката са настъпили материални щети- предната гума и кабел са повредени. След реализиране на ПТП М. не остава на мястопроизшествието и не уведомява органите на КАТ. Поради това на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 189790/05.10.2022 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП гласи, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелства, свързани с него, те, без да напускат мястопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол Министерство на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че не е установено по безспорен начин настъпването на ПТП в резултата на маневра обратен завой. В собственооръчно попълнената от М. декларация на 05.10.2022 г. той е посочил, че е предприел маневра обратен завой, усетил е удар в задната част на управлявания от него автомобил, а като е излязъл от колата е констатирал настъпили щети по тротинетката. Предприетата маневра не е била безопасна за останалите участници в движението и в резултат на недостатъчен контрол над автомобила от водача М. е настъпило ПТП. Касаторът ясно е осъзнавал, че е станал участник в ПТП, като по делото не е спорно, че е напуснал мястопроизшествието. В приобщените писмени и гласни доказателства се съдържат индикации за водени разговори между двамата участници в инцидента. Това обаче не означава, че между тях е постигнато съгласие по смисъла на закона относно обстоятелствата, свързани с ПТП. За да се приеме, че такова съгласие действително е било налице, същото е следвало да бъде обективизирано в попълнен двустранен

констативен протокол- арг. чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗДвП, но до изготвянето му не се е стигнало. Твърденията на касатора за различна фактическа обстановка от описаната в НП са останали недоказани и се възприемат от настоящия състав само като защитна теза.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушенията, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушенията са наложени предвидените в кореспондиращата им санкционна норма административни наказания, чиито размер е съобразен с тежестта на съответното извършено нарушение и изискванията на закона.

Неоснователни са твърденията за маловажност на нарушенията. По делото не са налице никакви изключителни смекчаващи обстоятелства, които да обосновават по-малка степен на обществена опасност на извършените от касатора деяния от нормалната за този вид нарушения. Освен това на основание чл. 28, ал. 7 ЗАНН във вр. с чл. 189з ЗДвП за нарушения на ЗДвП чл. 28 и чл. 58г ЗАНН са неприложими. Правилно районният съд е потвърдил НП.

При този изход на спора разноски на ответника не се дължат, тъй като такива не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.04.03.2023 г., постановено по НАХД № 411/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.